

Informacja pochodząca z pisma od IPN do Rady m.st. Warszawy na temat **Heleny Kozłowskiej**

Pismo nr SP-074-1(108)/07 z dnia 27.11.2009

„**Helena Kozłowska (1906-1967)** w 1929 r. wstąpiła do Komunistycznej Partii Polski – została sekretarzem komórki pracowników umysłowych tej partii, a następnie weszła w skład Komitetu Dzielnicowego Śródmieścia. W 1931 r. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie została skazana na 4 lata więzienia za działalność antypaństwową. Po wyjściu z więzienia 1935 r. zakładała z ramienia KPP komórki Międzynarodowej Organizacji Pomocy Rewolucjonistom (MOPR), będącej zapleczem dla sowieckiej działalności w Polsce. W 1936 r. została ponownie skazana. Spędziła w więzieniu 2,5 roku, wychodząc na wolność na początku 1939 r. We wrześniu 1939 r. przedostała się do zajętego przez wojska sowieckie Białegostoku. Tam, wraz z innymi polskimi komunistami, rozpoczęła działalność na rzecz okupacyjnej administracji sowieckiej. Pracowała początkowo w kolaboracyjnym dzienniku „Wolna Praca”, a następnie otrzymała stanowisko obwodowego instruktora MOPR. W momencie ataku niemieckiego na ZSRR w czerwcu 1941 r. przebywała na terenie Łomży. Szybkie zajęcie miasta przez Niemców uniemożliwiło ewakuację Kozłowskiej wraz z innymi funkcjonariuszami sowieckimi w głąb ZSRR. W maju 1942 r. przyjechała do Warszawy, wstąpiła do PPR. Zajmowała się m.in. redagowanie podziemnych pism komunistycznych: „Głosu Warszawy”, „Przeglądu Tygodnia”, a także „Trybuny Wolności” i „Głosu Ludu”.

W 1944 r. pełniła funkcję oficera politycznego – zastępcy dowódcy w batalionie AL im. „Czwartaków”. W lipcu 1944 r., po ewakuacji KC PPR na prawy brzeg Wisły, weszła w skład trzyosobowego tymczasowego kierownictwa PPR na tereny okupowane przez Niemców.

W sierpniu 1944 r. uczestniczyła w walkach z Niemcami po tym jak AL z konieczności podjęła decyzję o przyłączeniu się do walk zbrojnych, rozpoczętych przez AK.

W latach budowy i funkcjonowania stalinizmu pozostała (aż do końca lat 50.) członkiem ścisłego kierownictwa partii komunistycznej – członkiem KC PPR i KC PZPR. W okresie największego stalinowskiego terroru na ziemiach polskich, w l. 1945-1947, była zastępcą, a potem kierownikiem Wydziału Propagandy KC PPR. W l. 1947-1954 kierowała Wydziałem Szkolenia Partyjnego. W 1954 r. pracowała jako zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR. Kozłowska była także wieloletnią członkinią Rady Naczelnej Związku Bojowników o Wolność i Demokrację (ZBoWiD). Zmarła 23 listopada 1967 r. w Warszawie.”